

Ἄρθρον 7.

Οι διοικητικοί, δικαστικοί, στρατιωτικοί, ἢ δημόσιοι υπάλληλοι ἢ ὑπηρέται, ἐπιτετραμμένοι τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας ἢ προσκαλούμενοι ἀρμοδίως εἰς ἐνέργειαν μέτρων, ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας, ὀλιγωροῦσιν, ἢ ὁπαδόποτε ἄλλως παραμελοῦσι τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, τιμωροῦνται οἱ μὲν διοικητικοί καὶ δικαστικοί υπάλληλοι καὶ ὑπηρέται διὰ παύσεως καὶ στερήσεως; τῆς ικανότητος τοῦ ἀνακτῆσαι δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ 1—5 ἔτη, οἱ δὲ στρατιωτικοί, τιμωρούμενοι κατὰ τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους, τίθενται εἰς ἀπόταξιν.

Η στέρησις τῆς ικανότητος πρὸς ἀπόκτησιν ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ἡ εἰς ἀπόταξιν μετάβασις, ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου, ὑποκειμένης τῆς ἀποφάσεως εἰς ἀναίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τοὺς βλαχοποιμένας καὶ τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἔξομοιουμένους, καθὼς καὶ εἰς τοὺς μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συγγενεῖς κεκηρυγμένων ληστῶν, ἐὰν παρέχωτε βαρείας περὶ λησταποδοχῆς ὑπονοίας, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, ν' ἀπαγορευθῇ ἢ ἐντὸς ὥρισμένου τόπου διαμονῆ.

Ἐὰν οἱ συγγενεῖς ὡσὶ Δῆμαρχοι, δημαρχικοὶ ἢ εἰδικοὶ πάρεδροι, ἢ ἀστυνόμοι, τὸ ἀνωτέρω μέτρον ἐπιβάλλεται διὰ καταγινωσκούσης τὴν δριστικὴν παῦσιν ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 9.

Τὴν κατὰ τὸ ἑδάφιον ἀ. τοῦ προηγούμενου ἀρθρου ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἀπαγόρευσιν καὶ τὸν χρόνον τῆς ανακαίσεως, μηδὲν ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, πλὴν ἀν διὰ νόμου πασαύτῃς, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἔτος, οὕτε ἐλάσσονα τοῦ ἀστυνομικοῦ προστάτης. Διατηροῦνται δὲ ἀπέπαφα τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον Πλημμελειοδικείον συγενεῖς καὶ τοῖς τούτων ἀποκτηθέντα δικαιώματα.

Ο πάρεντας Νόμος, ἀνηφούσεις ὑπὲ τῆς Βουλῆς, καὶ παρ' Ἡμῶν φιλέρον Κριώθεις, θελεῖ ὑποστείθη διὰ τῆς Εργαρείδος, τῆς Καστανίσσας; καὶ ἐκτελεσθῇ ἡ, νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ τῷ Αθηναϊκῷ, τῇ 1 Φεβρουαρίου 1867.

Ἄρθρον 17.

Οι ἔνοχοι τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἀρθρα ἀξιοποιούντες καὶ ὑποθάλποντες ληστὰς εἰσὶν ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι νὰ ἀποζημιώσουσι τοὺς ληστευθέντας, ὑπὸ τῶν ἴδιων ληστῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Χ. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΓΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ, Δ. Μ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ κράτους.

Ἐν Αθήναις, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1867.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Χ. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 9.

1867

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 2 Φεβρουαρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμος περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΒ'.

Περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Τηφισάμενοι δύο φώνας μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπερχόμενοι καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1.

Δήμαρχοι, δημαρχικοὶ καὶ εἰδικοὶ Πάρεδροι, Άστυνόμοι καὶ πᾶς πολίτης, οἵτινες εἴτε διὰ καταδείξεως εἴτε δι' ἀμέσου καταδιώξεως συνετέλεσαν εἰς ἐπίτευξιν ἀποτελεσμάτων κατὰ τῆς ληστείας, θραβεύονται κατ' ἴδιαιτέραν απόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀνεξαρτήτως τῶν προσδιωρισμένων χρηματικῶν ἀμοιβῶν, αἵτινες ἀπονέμονται εὑνεκα τῆς συλλήψεως, τοῦ φόνου, ή τῆς ἀποτελεσματικῆς καταδείξεως κεκτηρυγμένων ή πατιγνώστων ληστῶν.

Άρθρον 2.

Πολίτης ή ἔθνοφύλαξ, πληγωθεὶς ἐν συμπλοκῇ μετὰ ληστῶν, ἀποζημιοῦται διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ίασεως, καὶ λαμβάνει ἀπαξ ἀμοιβὴν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δραχμὰς 50—100· καὶ, ἐὰν κατασταθῇ ἀνίκανος πρὸς ἔργασίαν, λαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐὰν η ἔγγαρμος, μηνιαίαν σύνταξιν δραχ. 50, ἐὰν δὲ ἀγαρμός, δραχ. 30.

Η σύνταξις αὕτη μεταβαίνει εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα τοῦ συνταξιούχου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων Νόμου, ἐὰν δὲ η ἀγαρμός, η σύνταξις μεταβαίνει εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ.

Άρθρον 3.

Πολίτου ή ἔθνοφύλακος, φονευθέντος ἐν συμπλοκῇ μετὰ ληστῶν, ή ἀποθανόντος ἐκ πληγῆς, ήν ἐν τοιαύτῃ συμπλοκῇ ὑπέστη,

τοιούτης σύνταξις μένει ἐν τῇ γηρείᾳ, λαμβάνει μηνιαίαν διατάξεις τοῦ προστάτου, τὰ δὲ τέκνα τὰ ἄρρενα μέχρι τῆς ἀνοίκησης, τὰ θύλεα μέχρι τοῦ γάμου, ἀνὰ δραχμὰς 15—20.

Ταύτης τοιούτης πρόστιτος ποιεῖται διὰ τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ δραχμῶν ὅποι ἔχεστον, πληρωτέων μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ποιείται.

Άρθρον 4.

Ταύτης συντάξεως καὶ ἀποζημιώσεως ἀναφερόμενα ἐν τοῖς άρθροις 2, καὶ 3 ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πόδες τοὺς ἀποτελεσματικῶς καταδείκτας ληστῶν, παθόντας ἐνεκεν τῆς καταδείξεως.

Άρθρον 5.

Δήμαρχοι, δημαρχικοὶ καὶ εἰδικοὶ πάρεδροι καὶ Άστυνόμοι, ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν δημοτῶν ὑποκρύπτονταις καὶ διαιτῶνται δημολεγουμένως λησταῖ, γενώσκοντες τοῦτο, ὡς καὶ τοὺς ὑποκρύπτοντας, ὑποθάλποντας, καὶ τροφοδοτοῦντας αὐτοὺς, καὶ μὴ λαμβάνοντας τάναγκαῖα μέτρα πρὸς ἔγκαιρον καὶ ἀποτελεσματικὴν κατάδειξιν καὶ καταδίωξιν αὐτῶν, τιμωροῦνται ἐνεκεν ἀσυγγνώστου ὄλιγωρίας διὰ χρηματικῆς ποινῆς 50—100 δραχμῶν καὶ διὰ προσωρινῆς παύσεως δύο μέχρις ἔξι μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ χρηματικῆς ποινῆς διπλασίας καὶ δι' ὁριστικῆς παύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ στερήσεως τῆς ικανότητος τοῦ ἀνακτῆσαι δημοσίου ή δημοτικήν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τρεῖς ἐώς ἔξι μῆνας.

Άρθρον 6.

Η χρηματικὴ ποινὴ, ὡς καὶ η προσωρινὴ καὶ ὁριστικὴ παύσις, ἀποφασίζονται η μὲν προσωρινὴ ἀνεκκλήτως, η δὲ ὁριστικὴ ὑπὸ τὸ ἐνδικον μέσον τῆς ἔρεσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου πλημμελειοδικού διὰ προεισαγωγικῆς ὀνακρίσεως, η δὲ ἀπ' εὐθίας κλήσεως. Η ἔρεσις εἰσάγεται ἐνώπιον τῶν Ἐφετῶν, καὶ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς ποινικῆς Δικονομίας, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐνώπιον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἔρεσιν τῶν πατιγνώστων ἀποφάσεων.